

Vlaams
Parlement

ingediend op **262** (2019-2020) – Nr. 1
10 april 2020 (2019-2020)

Voorstel van decreet

van Wilfried Vandaele, Peter Van Rompuy en Willem-Frederik Schiltz

tot tijdelijke afwijking
van de Vlaamse Codex Fiscaliteit
als gevolg van de coronacrisis

TOELICHTING

1. Algemene toelichting

Dit voorstel van decreet brengt een aantal tijdelijke wijzigingen aan in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF). Dit voorstel heeft enerzijds tot doel bepaalde gevolgen van de coronacrisis te milderen, en anderzijds de gemeenten de mogelijkheid te geven hun opcentiemen op de onroerende voorheffing nog aan te passen.

Eind vorig jaar was er in en rond de stad Wuhan in China een uitbraak van een nieuw coronavirus dat de ziekte COVID-19 veroorzaakt. Ondertussen heeft het virus zich verspreid over de hele wereld, ook in België. De Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) heeft de uitbraak van de ziekte als een pandemie bestempeld. Vooral sinds het einde van de krokusvakantie neemt de verspreiding van het coronavirus steeds grotere proporties aan, zodat ook de aanbevelingen en adviezen geleidelijk aan werden verstrengd. In totaal zijn in België inmiddels meer dan 25.000 besmettingen officieel vastgesteld, waarvan het overgrote deel in Vlaanderen. Dat cijfer is wellicht een grove onderschatting van het reële aantal gevallen. Ondertussen zijn in ons land ook al meer dan 3000 mensen overleden als gevolg van het coronavirus.

Sinds 12 maart 2020 zijn de maatregelen die de Nationale Veiligheidsraad neemt, steeds strikter geworden, met een grote impact op onze maatschappij en economie tot gevolg. Gelet op de aanbevelingen vanuit de wetenschappelijke wereld, en de adviezen van de Nationale Veiligheidsraad en van het Crisiscentrum van de Vlaamse overheid (CCVO), moet ook de Vlaamse overheid vanuit haar bevoegdheden de nodige maatregelen nemen om de verdere verspreiding van het coronavirus in te dammen, en om de veiligheid en de volksgezondheid te garanderen. Tegelijkertijd is het noodzakelijk om de financiële en economische consequenties van deze pandemie te matigen, ook op het vlak van de fiscaliteit.

De Vlaamse Regering heeft in overleg met de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed en met de Vlaamse Belastingdienst al een aantal maatregelen met betrekking tot de fiscaliteit uitgewerkt, zowel voor burgers als voor ondernemingen. Ze moest daarvoor rekening houden met wat er, naast de andere al genomen (niet-fiscale) maatregelen, mogelijk is binnen de Vlaamse begroting en vooral ook wat mogelijk is binnen het wettelijke kader van de VCF. Met dat pakket aan maatregelen wilde de Vlaamse Regering de ongewenste gevolgen beperken voor wie door de coronacrisis niet kan voldoen aan bepaalde fiscale verplichtingen. Het voorliggende voorstel van decreet wil die maatregelen nog verder aanvullen om te komen tot een evenwichtig pakket aan maatregelen, zowel voor burgers als voor ondernemingen.

De maatregelen voor burgers hebben betrekking op de zwaarste belastingen waar ze mee geconfronteerd worden. Om te beginnen is dat de erfbelasting. Tijdens de coronacrisis is het logisch dat mensen die met een overlijden geconfronteerd worden, andere zorgen aan hun hoofd hebben dan het indienen van de aangifte van een nalatenschap. Veel nabestaanden doen daarvoor ook graag een beroep op hun notaris of op een andere professional. Door de maatregelen om het virus in te dammen zijn net die professionals moeilijker bereikbaar. Daarom is beslist dat de belastingverhoging voor een laattijdige aangifte van een nalatenschap niet zal worden opgelegd als de aangifte ingediend wordt binnen twee maanden na het einde van de periode van verstrengde coronamaatregelen. Dat uitstel, waarvoor de aangifteplichtige normaal gezien een aanvraag bij de Vlaamse Belastingdienst moet indienen, zal automatisch worden toegekend: de aangifteplichtige hoeft daarvoor dus geen aparte aanvraag bij de Vlaamse Belastingdienst in te dienen.

Die maatregel kan worden toegepast binnen het kader van de VCF, maar wordt met het voorliggende voorstel van decreet aangevuld met een andere maatregel voor de erfbelasting. Er wordt tijdelijk in een extra waarderingsmoment voorzien voor financiële instrumenten waarvoor verhandeling is toegestaan op Belgische of buitenlandse gereguleerde markten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 5° en 6°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, alsook voor Belgische of buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van de voormelde wet. Een meer gedetailleerde toelichting is opgenomen in de toelichting bij de artikelen.

Een andere zware belasting voor burgers is de registratiebelasting. Ook de verplichtingen voor die belasting worden minder streng toegepast als burgers door de coronacrisis bepaalde termijnen niet halen. Het gaat om een logische maatregel, aangezien de notaris Kantoren vrijwel geen aktes verlijden, huizen amper verkocht raken, mensen moeilijk kunnen verhuizen enzovoort. Door de genomen maatregelen hoeven burgers zich geen zorgen te maken over belastingverhogingen of het verlies van bepaalde gunstregimes. Ook die maatregelen kunnen genomen worden binnen het bestaande wettelijke kader. Daarvoor worden dus geen aanvullende decretale aanpassingen voorgesteld.

Er werden ook maatregelen aangekondigd die ten goede komen aan zowel burgers als ondernemingen. Zo zal de Vlaamse Belastingdienst zich soepel opstellen bij de beoordeling van de aanvragen voor een afbetalingsplan. Ook die maatregel kan binnen het bestaande regelgevende kader worden uitgevoerd, zodat ook op dat vlak geen verdere decretale initiatieven worden voorgesteld.

Daarnaast zijn er de vennootschappen waarvoor een mildere toepassing van een aantal fiscale verplichtingen zich meer dan ooit opdringt. Vennootschappen hebben erg te lijden onder de coronacrisis. Veel bedrijven werden immers verplicht om de deuren te sluiten en hebben geen enkele bron van inkomsten meer. Andere bedrijven mochten wel openblijven, maar zien hun inkomsten drastisch dalen ten gevolge van allerlei factoren die aan de coronacrisis te wijten zijn. Intussen blijven hun vaste kosten, zoals de afbetaling van leningen, gewoon doorlopen en daarnaast hebben ze natuurlijk ook hun fiscale verplichtingen. Die situatie is voor veel bedrijven niet vol te houden en het zal wellicht leiden tot faillissementen als aan die bedrijven geen enkele ademruimte wordt gegeven. Precies om bedrijven maximaal die extra ademruimte op fiscaal vlak te bieden, is gezocht naar maatregelen met een zo groot mogelijke reikwijdte. Daarom is gekozen voor belastingen waarmee de meeste ondernemingen te maken krijgen. Zo goed als elke onderneming in elke sector moet onroerende voorheffing betalen, wat voor een onderneming bovendien een zware belasting is. Daarom werd beslist om de inkohiering van de onroerende voorheffing voor rechtspersonen uit te stellen. Daarvoor is geen decretale aanpassing nodig: de onroerende voorheffing mag immers op basis van artikel 3.3.3.0.1, §1, van de VCF geheven worden gedurende vijf jaar, te rekenen vanaf 1 januari van het aanslagjaar waarvoor de belasting verschuldigd is. Om enige impact op de lokale besturen te vermijden, zal de voorschottenregeling hoe dan ook onverminderd worden toegepast.

Dat initiatief van de Vlaamse Regering wordt nu aangevuld met een decretaal initiatief voor de jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling. Ook met die belastingen wordt zowat elke onderneming in elke sector geconfronteerd. Daarom wordt specifiek voor rechtspersonen bepaald dat de betaaltermijn zowel voor de jaarlijkse verkeersbelasting als voor de belasting op de inverkeerstelling tijdelijk wordt verlengd van twee naar zes maanden. Een meer gedetailleerde toelichting is opgenomen in de toelichting bij de artikelen.

Tot slot wordt in het voorliggende voorstel van decreet ook gevolg gegeven aan de vraag van lokale besturen om de termijnen in de VCF te verlengen, zodat ze hun

opcentiemen voor het aanslagjaar 2020 nog kunnen aanpassen. Op die manier kunnen ze ook op lokaal vlak ondersteunende maatregelen nemen.

De voorgestelde decretale maatregelen kunnen niet genomen worden op basis van het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid. Het voorliggende voorstel van decreet wil immers op bepaalde vlakken tegemoetkomen aan burgers en ondernemingen die moeite hebben om te voldoen aan de fiscale verplichtingen die voortvloeien uit de VCF. Gelet op de strenge toepassing van het legaliteitsbeginsel op het vlak van fiscaliteit kan dat alleen onder zeer strikte voorwaarden aan de Vlaamse Regering worden gedelegeerd. Die voorwaarden zijn niet opgenomen in het voormelde decreet van 20 maart 2020. Met het voorliggende voorstel van decreet wordt ervoor geopteerd om de tijdelijke maatregelen die alleen kunnen worden toegepast door een decretale aanpassing, rechtstreeks via een decreet te regelen. Er wordt dus niet gekozen voor een delegatie aan de Vlaamse Regering.

2. Toelichting bij de artikelen

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Hoofdstuk 2. Tijdelijke wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Artikel 2

Voor de aangifte van de nalatenschap kunnen financiële instrumenten waarvoor verhandeling is toegestaan op Belgische of buitenlandse gereguleerde markten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 5° en 6°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten en Belgische of buitenlandse multilaterale handelsfaciliteiten als vermeld in artikel 2, eerste lid, 4°, van de voormelde wet momenteel gewaardeerd worden volgens hun beurswaarde op drie momenten: de datum van het overlijden, de datum van één maand na het overlijden of de datum van twee maanden na het overlijden (artikel 2.7.3.3.2, tweede lid, van de VCF). De aangevers moeten hun keuze uitdrukkelijk vermelden in de aangifte.

Voor de voormelde financiële instrumenten kan er een aanzienlijk verschil optreden tussen de beurswaarde op het moment van het overlijden, en de beurswaarde op het ogenblik dat de aangifte wordt ingediend en de erfbelasting wordt berekend. Soms kan dat verschil zo hoog oplopen dat het actief van de nalatenschap niet meer volstaat om aan de verschuldigde erfbelasting te voldoen.

Gelet op de bijzondere omstandigheden waarmee de financiële markten vandaag geconfronteerd worden door de coronacrisis, is het wenselijk dat die keuzemogelijkheid verder wordt uitgebreid met een vierde moment, dat nog binnen de gewone aangiftetermijn plaatsvindt. Die maatregel heeft een beperkte draagwijdte en wijzigt niets aan de algemene uitgangspunten van de bestaande waarderingsregels.

Die extra keuzemogelijkheid wordt geboden voor overlijdens tot en met 30 september 2020 en vanaf:

- 1° 13 november 2019, als het overlijden heeft plaatsgehad in het Rijk;
- 2° 13 oktober 2019, als het overlijden heeft plaatsgehad in een land dat tot de Europese Economische Ruimte behoort;

3° 13 september 2019, als het overlijden heeft plaatsgehad buiten de Europese Economische Ruimte.

Sinds de uitbraak van de coronacrisis is er een negatief effect op de beurzen, dat alleen maar is toegenomen naarmate de coronacrisis zich steeds meer naar het westen heeft verplaatst. In dat opzicht wordt ook een soort van overgangsmaatregel vastgesteld, waarbij de extra keuze ook mogelijk is voor aangiftes waarvan de initiële aangiftetermijn op 13 maart 2020 nog niet verstreken was.

Die nieuwe termijn geldt voor aangiftes waarvoor de initiële aangiftetermijn verstrijkt tussen 13 maart 2020 en de dag van de bekendmaking van het decreet in het Belgisch Staatsblad, en waarvoor de aangevers al een aangifte hebben ingediend. Als die aangevers alsnog een beroep op de extra keuze willen doen, kunnen ze dat aan de Vlaamse Belastingdienst doorgeven door een nieuwe aangifte in te dienen binnen de termijnen, vermeld in artikel 3.3.1.0.5, §2, van de VCF, te rekenen vanaf het verstrijken van de initiële aangiftetermijn.

Intussen lijken de beurzen wat stabielier te worden dankzij de vele maatregelen die de verschillende overheden hebben genomen. Maar die stabiliteit is zeer precair. Vandaar dat ervoor gekozen wordt om de extra keuzemogelijkheid toe te staan voor overlijdens tot en met 30 september 2020.

Artikel 3

Lokale besturen hebben aangegeven dat ze ook hun steentje willen bijdragen om de gevolgen van de coronacrisis op te vangen. Ze willen dat doen door de opcentiemen op de onroerende voorheffing aan te passen. Op basis van de procedure, vermeld in artikel 3.1.0.0.4, §2, eerste lid, van de VCF, moeten lokale besturen uiterlijk op 31 januari van een aanslagjaar hun opcentiemen voor dat aanslagjaar vaststellen en dat uiterlijk op 1 maart aan de Vlaamse Belastingdienst meedelen. Paragraaf 5, 2°, van datzelfde artikel bepaalt dat ze de jaarontvangsten voor de opcentiemen op de onroerende voorheffing die geraamd zijn in hun respectieve goedgekeurde begrotingen, uiterlijk op 15 mei van het aanslagjaar in kwestie aan de Vlaamse Belastingdienst moeten bezorgen. Daardoor staan veel lokale besturen voor voldongen feiten. Enerzijds willen ze maatregelen nemen om de gevolgen van de coronacrisis te helpen milderen, anderzijds kunnen ze daarvoor een van hun belangrijkste instrumenten, de opcentiemen op de onroerende voorheffing, niet inzetten.

Om daaraan tegemoet te komen wordt aan de lokale besturen de mogelijkheid geboden om in een nieuw besluit nieuwe opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2020 vast te stellen ter vervanging van de eerder vastgestelde en meegedeelde opcentiemen voor dat aanslagjaar. De lokale besturen moeten dat nieuwe besluit uiterlijk op 20 mei 2020 hebben genomen en uiterlijk op 31 mei 2020 aan de Vlaamse Belastingdienst hebben bezorgd. Om de voorschotten te kunnen berekenen sturen de lokale besturen een raming mee van de ontvangsten die ze verwachten als ze het nieuwe tarief toepassen. Een aanpassing van het meerjarenplan is in die aangepaste procedure niet vereist. Daarmee wordt afgeweken van de gangbare procedure, vermeld in artikel 3.1.0.0.4, §5, van de VCF, die uitgaat van een goedgekeurde begroting. Voor de aanpassing van haar meerjarenplan moet de gemeente immers beschikken over een vastgestelde jaarrekening van het voorgaande boekjaar (artikel 16, vijfde lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 maart 2018 over de beleids- en beheerscyclus van de lokale besturen). Volgens artikel 260 van het decreet over het lokaal bestuur moet een gemeente echter pas uiterlijk op 30 juni over de vereiste vastgestelde jaarrekening beschikken. Vroege en overhaaste aanpassingen van het meerjarenplan worden ook niet aangemoedigd zolang het bestuur geen ruimere inschatting kan maken van de impact van de crisis op zijn financiën.

Voor alle gemeenten blijft de huidige voorschottenregeling dus onverkort gelden en zal de Vlaamse overheid de latere inning voorfinancieren.

Er wordt niet ingegrepen op de regels die gelden voor de gemeentelijke differentiatie van de opcentiemen. Gemeenten kunnen hun opcentiemen dus differentiëren, maar ze moeten dat wel doen binnen het bestaande regelgevende kader. De adviesprocedure bij de Vlaamse Belastingdienst moet absoluut gerespecteerd worden. Alleen zo kan de technische uitvoerbaarheid gegarandeerd worden en wordt erover gewaakt dat voor elk perceel maar één mogelijk tarief van opcentiemen van toepassing is.

Artikel 3.1.0.0.4, §2, eerste lid, van de VCF bepaalt nog steeds dat de gemeenten hun opcentiemen met een aangetekende brief aan de Vlaamse Belastingdienst moeten bezorgen. Op 14 februari 2020 kondigde de Vlaamse Belastingdienst evenwel aan dat lokale besturen hun opcentiemen vanaf het aanslagjaar 2021 alleen nog via het Loket voor Lokale Besturen kunnen bekendmaken. Het aanslagjaar 2020 gold daarbij aanvankelijk nog als een overgangperiode voor de besluiten die uiterlijk op 31 maart moesten worden meegedeeld. Als een lokaal bestuur naar aanleiding van dit voorstel van decreet zou beslissen om zijn opcentiemen aan te passen, is het voldoende om het besluit uiterlijk op 31 mei 2020 te publiceren in het Loket voor Lokale Besturen. De Vlaamse Belastingdienst kan dan de nodige gegevens uit dat loket halen om de opcentiemen correct te kunnen toepassen (uiteraard voor zover de lokale besturen de gegevens ook correct hebben ingevoerd). In elk geval zijn lokale besturen verplicht om hun besluiten in dat loket te publiceren. Dat loket zorgt dus enerzijds voor een lastenverlaging, maar biedt anderzijds ook de zekerheid dat de opcentiemen tijdig aan de Vlaamse Belastingdienst worden bezorgd.

Artikel 4

Dit artikel verlengt de betaaltermijn voor de jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling van twee tot zes maanden vanaf de verzendingsdatum die op het aanslagbiljet staat. De jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling worden, als ze beide verschuldigd zijn, samen in het kohier ingeschreven. Het is dan ook logisch om de termijn voor beide belastingen te verlengen.

De betaaltermijn wordt verlengd voor de aanslagbiljetten voor de jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling die vanaf 20 maart 2020 tot en met 30 september 2020 aan rechtspersonen worden gestuurd. De datum wordt afgestemd op de datum waarop de Vlaamse Regering, in navolging van het decreet van 20 maart 2020 over maatregelen in geval van een civiele noodsituatie met betrekking tot de volksgezondheid, de civiele noodsituatie heeft uitgeroepen. Voor aanslagbiljetten waarvan de betalingstermijn op 20 maart 2020 nog niet was verstreken, kan de belastingplichtige gebruikmaken van de betalingsfaciliteiten die zijn opgenomen in de VCF, zoals in de algemene toelichting is besproken.

Zoals al in de algemene toelichting is aangehaald, maakt die maatregel deel uit van een evenwichtig pakket aan maatregelen. In de algemene toelichting kwam ook het pakket aan maatregelen voor natuurlijke personen al uitgebreid aan bod. Tenslotte is het ook voor burgers die werknemer zijn in een van die bedrijven, van belang dat hun bedrijf overeind blijft. Zij hebben dus onrechtstreeks ook baat bij maatregelen die ten voordele van ondernemingen worden genomen.

Er wordt nu gekozen voor versoepelde maatregelen voor ondernemingen om de economie en de daarbij behorende tewerkstelling op gang te houden. Vandaar die ruime en automatische verlenging van de betalingstermijn voor alle belastingplichtige rechtspersonen. Zoals in de algemene toelichting is uitgelegd, zijn

de verkeersbelastingen, naast de onroerende voorheffing, voor rechtspersonen het zwaarst om te dragen. Dat komt onder meer doordat ze vaak een uitgebreid wagenpark (nodig) hebben om hun werkzaamheden te kunnen uitvoeren.

De voormelde maatregelen zouden kunnen worden geïnterpreteerd als staatssteun voor ondernemingen, wat in de Europese Unie in principe verboden is en daarom vooraf ter goedkeuring bij de Europese Commissie moet worden aangemeld (artikel 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van Europese Unie). In casu gaat het over de verlenging van betaaltermijnen om de ondernemingen financiële zuurstof toe te kennen. De facto komt het er dus op neer dat de ondernemingen gedurende vier maanden geen nalatigheidsintresten hoeven te betalen. Naar aanleiding van de coronacrisis heeft de Europese Commissie meegedeeld dat lidstaten maatregelen kunnen nemen die de financiële druk op ondernemingen verlichten, zonder dat ze dat vooraf moeten aanmelden. Zo stelde de Europese Commissie in een mededeling van 13 maart 2020 over de gecoördineerde economische respons op de uitbraak van COVID-19 het volgende met betrekking tot staatssteun:

“De lidstaten kunnen uitgebreide ondersteunende maatregelen opstellen overeenkomstig de bestaande regels inzake staatssteun:

Ten eerste kunnen de lidstaten besluiten maatregelen te nemen die van toepassing zijn op alle ondernemingen, bijvoorbeeld loonsubsidies en opschorting van betalingen van vennootschapsbelasting en belasting over de toegevoegde waarde of sociale premies. Deze maatregelen verlichten de financiële druk op ondernemingen op een rechtstreekse en efficiënte manier. Zij vallen buiten het toepassingsgebied van het staatssteuntoezicht en kunnen door de lidstaten onmiddellijk, zonder betrokkenheid van de Commissie, worden ingesteld.”¹

In casu gaat het over betalingsfaciliteiten aan ondernemingen voor de jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling. Zoals hierboven al is aangehaald, werd voor die belastingen gekozen omdat ervan wordt uitgegaan dat ze tot de zwaarste belastingen voor ondernemingen behoren en omdat ook nagenoeg elke onderneming ermee te maken krijgt. In dat opzicht gaat het dan ook om een maatregel als vermeld in de geciteerde mededeling van de Commissie.

In de algemene toelichting werd al aangehaald dat bedrijven het momenteel zeer moeilijk hebben. Sommige hebben geen inkomsten omdat ze moeten sluiten, andere zien hun inkomsten gevoelig afnemen om verschillende redenen, die echter alle terug te brengen zijn tot de coronacrisis. Niettemin blijven de vaste kosten voor die bedrijven doorlopen. Ten gevolge daarvan komen ze in betalingsmoeilijkheden, wat tot faillissementen kan leiden als ze niet de nodige ademruimte krijgen. De Vlaamse Regering heeft al zeer veel inspanningen gedaan om de bedrijven te helpen het hoofd boven water te houden. Op het vlak van de fiscaliteit kan dat door de bedrijven betalingsfaciliteiten te geven, wat voor de jaarlijkse verkeersbelasting en de belasting op de inverkeerstelling gebeurt in de vorm van een verlenging van de betaaltermijn.

¹ Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Europese Raad, de Raad, de Europese Centrale Bank, de Europese Investeringsbank en de Eurogroep – Gecoördineerde economische respons op de uitbraak van Covid-19, COM(2020) 112 final van 13 maart 2020.

Hoofdstuk 3. Slotbepaling

Artikel 5

Dit artikel behoeft geen toelichting.

Wilfried VANDAELE
Peter VAN ROMPUY
Willem-Frederik SCHILTZ

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Tijdelijke wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Art. 2. Voor de toepassing van artikel 2.7.3.3.2, eerste lid, 3°, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 kunnen aangevers van een overlijden, naast de data, vermeld in artikel 2.7.3.3.2, tweede lid, van hetzelfde decreet, kiezen uit de beurswaarde op de datum van drie maanden na het overlijden, voor zover dat overlijden is vastgesteld:

- 1° van 13 november 2019 tot en met 30 september 2020, als het overlijden heeft plaatsgehad in het Rijk;
- 2° van 13 oktober 2019 tot en met 30 september 2020, als het overlijden heeft plaatsgehad in een land dat tot de Europese Economische Ruimte behoort;
- 3° van 13 september 2019 tot en met 30 september 2020, als het overlijden heeft plaatsgehad buiten de Europese Economische Ruimte.

Als de aangiftetermijn van een overlijden als vermeld in het eerste lid overeenkomstig artikel 3.3.1.0.5, §2, van hetzelfde decreet verstreken is voor de datum waarop dit decreet in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt, kan de aangever binnen de termijn, vermeld in artikel 3.3.1.0.5, §2, van hetzelfde decreet, te rekenen vanaf het verstrijken van de aangiftetermijn, een nieuwe aangifte indienen waarin hij zijn keuze aanpast.

Art. 3. §1. De termijnen, vermeld in artikel 3.1.0.0.4, §2, eerste lid, van hetzelfde decreet, worden, uitsluitend voor de opcentiemen op de onroerende voorheffing voor het aanslagjaar 2020, als volgt verlengd:

- 1° de termijn van 31 januari wordt verlengd tot en met 20 mei 2020;
- 2° de termijn van 1 maart wordt verlengd tot en met 31 mei 2020.

De provincieraad, respectievelijk de agglomeratieraad of de gemeenteraad, deelt de opcentiemen binnen de verlengde termijn, vermeld in het eerste lid, 2°, mee met een elektronische zending.

Onder de elektronische zending, vermeld in het tweede lid, wordt verstaan: de beveiligde zending via het digitaal loket op de website van het Agentschap Binnenlands Bestuur, vermeld in artikel 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2018 tot vaststelling van de wijze van communicatie tussen het lokaal bestuur, de indiener van de klacht en de toezichthoudende overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht op het lokaal bestuur en vermeld in artikel 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2018 tot vaststelling van de wijze van communicatie tussen de provincieoverheid, de indiener van de klacht en de toezichthoudende overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht op de provincieoverheid.

§2. De termijn van 15 mei, vermeld in artikel 3.1.0.0.4, §5, 2°, van hetzelfde decreet, wordt, uitsluitend voor het aanslagjaar 2020, verlengd tot en met 31 mei 2020.

In afwijking van artikel 3.1.0.0.4, §5, 2°, van hetzelfde decreet, is het voldoende dat de gemeente, respectievelijk de agglomeratie of de provincie, het geraamde bedrag aan jaarontvangsten van de opcentiemen op de onroerende voorheffing aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie meedeelt.

Art. 4. De termijn van twee maanden, vermeld in artikel 3.4.2.0.1 van hetzelfde decreet, wordt voor aanslagbiljetten die overeenkomstig artikel 3.3.5.0.1 van hetzelfde decreet verzonden worden vanaf 20 maart 2020 tot en met 30 september 2020, verlengd tot zes maanden vanaf de verzendingsdatum, vermeld op het aanslagbiljet, als cumulatief voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- 1° de termijn heeft betrekking op de betaling van de belasting, vermeld in titel 2, hoofdstuk 2 en hoofdstuk 3, van hetzelfde decreet;
- 2° de belastingplichtige is een rechtspersoon.

Hoofdstuk 3. Slotbepaling

Art. 5. Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Wilfried VANDAELE
Peter VAN ROMPUY
Willem-Frederik SCHILTZ